

Nd.

555. Breytingartillögur

[127. mál]

við frv til 1. um breyt. á lögum nr. 101 1966, um framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun og sölu á landbúnaðarvörum o. fl.

Frá meiri hl. landbúnaðarnefndar.

1. 1. gr. orðist svo:
 1. gr. laganna breytist þannig:
 - a) Í stað orðanna „5 mönnum kosnum af Stéttarsambandi bænda” í 1. málsg. komi: 7 mönnum kosnum af Stéttarsambandi bænda.
 - b) Á eftir orðunum „Samband eggjaframleiðenda” í 2. málsg. bætist: eða Hagsmunafélag hrossabænda.
2. Við 2. gr. Í stað orðanna „sbr. 18. gr. þessara laga” komi: sbr. 14. gr. þessara laga.
3. Á eftir 2. gr. bætist við ný grein, sem verði 3. gr., svo hljóðandi:

Við 1. málsg. 21. gr. laganna bætist:
að fengnum tillögum Hagsmunafélags hrossabænda.

4. 3. gr. (sem verður 4. gr.) orðist svo:
 1. málsl. 1. málsgr. 23. gr. laganna orðist svo:
 Framleiðendur sölumjólkur á hverju mjólkursölvæði velja sér stjórn, er hefur á hendi stjórn mjólkurmálanna á því sölvæði, þ. á m. heilidsöldreifingu mjólkur, rjóma, skyrs og annarra skyldra mjólkurvara.
5. 2. málsgr. 4. gr. (sem verður 5. gr.) orðist svo:
 Sexmanna nefnd ákveður hverju sinni verð á mjólk og rjóma í heilidsölu og smásölu, sbr. 2. málsgr. 6. gr. Í því sambandi skal hún einnig ákveða losunargjald, sem heilidsöluaðila er heimilt að taka í hvert skipti sem mjólk, rjómi eða aðrar skyldar mjólkurvörur eru afgreiddar við dyr smásöluverslunar eða aðra útsölastaði. Getur nefndin ákveðið gjald þetta jafnhátt að krónutölu, hvort sem afgreitt er mikið eða lítið magn vöru hverju sinni, sé um sölu í þéttbýli að ræða. Heilidsöluaðila (samsölu eða mjólkurbúi) er heimilt að selja mjólk og mjólkurvörur á hinu skráða smásöluverði til aðila, sem ekki reka smásöluverslun. Skal þá ekki taka losunargjald.
6. 5. gr. (sem verður 6. gr.) orðist þannig:
 26. gr. laganna orðist svo:
 Þar sem eitt mjólkurbú er starfandi á mjólkursölvæði, skal stjórn þess annast alla heilidsölu á mjólk, rjóma, skyri, súrmjólk, jógurt og öðrum skyldum mjólkurafurðum, sbr. 1. málsgr. 25. gr.
7. Fyrri málsgr. 6. gr. (sem verður 7. gr.) orðist svo:
 Nú er starfandi mjólkurbú eða samsala, sem Framleiðsluráð landbúnaðarins hefur viðurkennt, og er þá öðrum óheimilt að selja mjólk, rjóma, skyr, súrmjólk og aðrar skyldar mjólkurafurðir í heilidsölu á því sölvæði.
8. 7. gr. (sem verður 8. gr.) orðist svo:
 28. gr. laganna orðist þannig:
 Skylt er mjólkurbúum, sem fengið hafa einkaleyfi til heilidsölu á mjólk, sbr. ákvæði 25. gr., að sjá um að ætíð sé nóg neyslumjólk til á sölvæði þeirra, sé þess nokkur kostur. Öll mjólk og allur rjómi, sem seldur er frá sölumistöð mjólkurbúa samkvæmt lögum þessum, skal vera gerilsneyddur.
 Verlanir, sem leyfi hljóta til sölu á mjólk, rjóma og skyri, skulu einatt hafa á boðstólum allar vörutegundir, sem mjólkursamsala og mjólkursamlögin hafa til sölu á hverjum tíma.
 Nú telja héraðsdýralæknir, mjólkureftirlitsmaður eða héraðslæknir, að mjólk frá einhverjum framleiðanda sé ekki söluhæf, og geta þeir þá, hver um sig eða allir saman, stöðvað mjólkursölu frá viðkomandi framleiðanda.
 Um framkvæmd þess sölubanns skal setja ákvæði í reglugerð.
 Nú telur heilbrigðisnefnd eða héraðslæknir meðferð sölumjólkur áfátt hjá einhverju mjólkurbúi eða mjólkursöluaðila (verslun), og getur heilbrigðisnefndin þá stöðvað sölu mjólkur frá þeim aðila og krafist úrbóta á því sem áfátt er, áður en sala hefur verið leyfð að nýju. Um slíkar aðgerðir ber nefndinni að hafa samráð við Heilbrigðiseftirlit ríkisins.
9. Við 8. gr. (sem verður 9. gr.) Í stað orðanna „Það fé“ í 2. málsgr. komi: Því fé.
10. Við 9. gr. (sem verður 10. gr.)
 a) Upphaf 1. málsgr. orðist svo:
 Verðmiðlun á búvörum skal haga þannig, að sama verð fái fyrir sams konar vörur komnar á vinnslustað miðað við meðalvinnslukostnað og nýtingu. Verðjöfnunargjald skal teljast til dreifingarkostnaðar. Skal því hagað þannig:
 b) b-liður orðist svo:
 Mjólk og mjólkurvörur: Greiða skal sérstakt gjald af allri innveginni mjólk í mjólkursamlög og skal verja því til þess að koma á hentugri vinnuskiptingu milli þeirra svo og til verðmiðlunar milli mjólkursölvæða. Í því sambandi er heimilt að taka tillit til mismunandi fjármagnskostnaðar mjólkurbúanna. Þá er og heimilt að verja fé til jöfnunar á flutningskostnaði mjólkur að samlagi, ef þörf krefur að mati Framleiðsluráðs.

e-liður orðist svo:

Heimilt er að taka verðjöfnunargjald af öllum búvörum til að jafna halla af útflutningi, ef verðábyrgð skv. 12. gr. nægir ekki. Gjald þetta hefur ekki áhrif á dreifingarkostnað eða útsöluverð, sbr. 1. málsg. 12. gr.

11. 10. gr. (sem verður 11. gr.) orðist svo:

Sláturleyfishafar og stjórnir mjólkursamlaga eða mjólkursölusvæða og aðrir, sem versla með gjaldskyldar vörur skv. 40. gr., skulu standa Framleiðsluráði skil á verðjöfnunargjaldi skv. fyrirmælum þess. Selji framleiðandi búvörur sínar beint til neytenda ber honum að standa skil á verðjöfnunargjaldi til Framleiðsluráðs.

Gjald þetta er heimilt að taka lögtaki.

Framleiðsluráð annast um framkvæmd verðjöfnunar og aflar sér þeirra gagna, sem þörf er á í því skyni. Skytt er einstaklingum, fyrirtækjum og stofnunum, er starfa fyrir landbúnaðinn, að veita Framleiðsluráði upplýsingar, er að þessu líta og þær geta látið í té.

12. Við bráðabirgðaákvæði. 1. másl. orðist svo:

Breytingar þær, sem felast í 3.—8. gr. frá eldri ákvæðum, skulu koma til framkvæmda eigi síðar en 1. febrúar 1977.